

भुकुट्यावक्रान्तुमनसाहितार्थत्वाच्छापस्येति भावः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि
 वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्ता तु पार्थेन उर्वशी क्रोधमृच्छता ॥ वेपंती भ्रुकुटीव क्राशशपाथ धनंजय ॥ ४८ ॥ उर्वशुवाच ॥ तव पित्राभ्यनुज्ञातां स्वयं च गृह
 मागतां ॥ यस्मान्मां नाभि नंदेयाः कामबाणवशं गतां ॥ ४९ ॥ तस्मात्त्वं नर्तनः पार्थस्त्रीमध्ये मानवर्जितः ॥ अपुमानिति विख्यातः षंडवद्विचरिष्यसि ॥ ५० ॥
 एवं दत्वा जुनेशापं स्फुरदोष्ठीं श्वसंत्यथ ॥ पुनः प्रत्यागता क्षिप्रमुर्वशी गृहमात्मनः ॥ ५१ ॥ ततोर्जुनस्त्वरमाणश्चित्रसेनमरिंदमः ॥ संप्राप्य रजनीं वृत्तं तदुर्वश्या
 यथा तथा ॥ ५२ ॥ निवेदयामास तदा चित्रसेनाय पांडवः ॥ तत्र चैवं यथा वृत्तं शापं चैव पुनः पुनः ॥ ५३ ॥ अवेदयच्च शक्रस्य चित्रसेनोपि सर्वशः ॥ तत आनाय्यत
 नयं विविक्ते हरिवाहनः ॥ ५४ ॥ सांत्वयित्वा शुभैर्वाक्यैः स्मयमानोभ्यभाषत ॥ सुपुत्राद्यप्यथा तात त्वया पुत्रेण सत्तम ॥ ५५ ॥ ऋषयोपि हि धैर्येण जितावै ते महा
 भुज ॥ यत्तु दत्तवती शापमुर्वशी तव मानद ॥ ५६ ॥ सचापिते र्थं कृत्ता तसाधकश्च भविष्यति ॥ ५७ ॥ अज्ञातवासो वस्तव्यो भवद्विर्भूत लेनघ ॥ वर्षत्रयोदशे वी
 रंतं तत्र क्षपयिष्यसि ॥ ५८ ॥ तेन नर्तनं वेपेण अपुंस्त्वेन तथैव च ॥ वर्षमेकं विहृत्यैव ततः पुंस्त्वमवाप्स्यसि ॥ ५९ ॥ एवमुक्तस्तु शक्रेण फाल्गुनः परवीरहा ॥ मुदं
 परमिकां लेभेन च शापं व्यचिंतयत् ॥ ६० ॥ चित्रसेनेन सहितो गंधर्वेण यशस्विना ॥ रेमे सस्वर्गभवने पांडुपुत्रो धनंजयः ॥ ६१ ॥ इदं यः शृणुयाद्दत्तं नित्यं पां
 दुसुतस्यैव ॥ न तस्य कामः कामेषु पापकेषु प्रवर्तते ॥ ६२ ॥ इदममरवरात्मजस्य घोरं शुचिचरितं विनिशम्य फाल्गुनस्य ॥ व्यपगतमदं भरागदोषास्त्रिदिवगे
 ताभिरमंति मानवैर्द्राः ॥ ६३ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि इंद्रलोकाभिगमनपर्वणि उर्वशीशापो नाम षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥
 वैशंपायन उवाच ॥ कदाचिददृष्टमानस्तु महर्षिरुतलोमशः ॥ जगाम शक्रं भवनं पुरंदरं दिदृक्षया ॥ १ ॥ ससमेत्यनमस्कृत्य देवराजं महामुनिः ॥ ददर्शां धांसनगतं
 पांडवं वासवस्य हि ॥ २ ॥ ततः शक्राभ्यनुज्ञात आसने विष्टरोत्तरे ॥ निषसाद द्विजश्रेष्ठः पूज्यमानो महर्षिभिः ॥ ३ ॥ तस्य दृष्ट्वा भवद्बुद्धिः पार्थमिद्रासने स्थितं ॥
 कथं नु क्षत्रियः पार्थः शक्रासनमवाप्तवान् ॥ ४ ॥ किं त्वस्य सुकृतं कर्म केलोकवैविर्निजिताः ॥ स एव मनुसंप्राप्तः स्थानं देवनमस्कृतं ॥ ५ ॥ तस्य विज्ञाय संकल्पं
 शक्रो वृत्रनिषूदनः ॥ लोमशं प्रहसन्वाक्यमिदमाह शचीपतिः ॥ ६ ॥ ब्रह्मर्षेश्रूयतां यत्ते मनसैतद्विद्वक्षितं ॥ नायं केवलमत्यवैमानुषत्वमुपागतः ॥ ७ ॥
 नैलकंठी ये भारतमावदीपि षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥